

Ni acceptant catedràtic com a animal de companyia (càrrec que no hauria de merèixer cap professor universitari), se sosté una tesi que ni tan sols té la poca traça de demostrar allò que pretén divulgar: «*Los graves problemas en el ritmo de recuperación de la economía española están estrechamente relacionados con el pésimo comportamiento del mercado laboral durante la crisis*». Intentaré una traducció, agafe aire... Volen dir aleshores que, durant la crisi, són els mateixos treballadors els que s'han autoacomiadat, és a dir, que els empresaris no han tingut absolutament res a veure quan els han expulsat a colps d'ERO, de concursos de creditors o de tantíssimes altres opcions flexibilíssimes, i que, damunt, són ara els treballadors els responsables –estretament– de la irrecuperabilitat econòmica? Home, caldria dir-ho ben alt, ben lleig i ben clar: té collons! La lluenta tesi és de l'aciençada tríada Dolado, Felgueroso i Jansen, professors de la universitat madrilenya Carlos III, de la d'Oviedo (Fedea) i de l'Autònoma de Madrid, respectivament, i signants de la propaladíssima i reincident «Propuesta». Aquests homes, titulars de places docents públiques, ben pagades i de per vida, volen oblidar i voldrien que oblidàrem, que ja és molt oblidar, que aquesta estretor que ara detecten era exactament la mateixa quan els amos guanyaven diners a cabassades, és a dir, quan ningú no badava boca perquè, és clar, els esvarava, els relliscava, olímpicament els llenegava que se n'acomiadaren dos de cars per a contractar-ne quatre de barats. Avui no en contracten gairebé cap, ni de cars ni de barats. Aquesta estretor, per tant, abans no comptava i ara sí? Per a qui compta? Filantropia dels saberuts catedràtics envers els treballadors? Ho dubte molt. En aquella època, la de les rajoles d'or, aquest mercat laboral el qualificaren de dinàmic i fluid. Actualment, amb més de quatre milions d'aturats, el mercat laboral regolfa fins al vòmit, de tants treballadors barats disponibles com n'hi ha, fàcilment contractables, assequibles, vull dir, a les finances de moltes empreses. Si n'hi ha ara tanta gent disposada a treballar amb el contracte més flexible dels existents, de quin *pèssim comportament* del mercat laboral i de quina santa reforma ens parlen Dolado, Felgueroso i Jansen? El mercat laboral funciona perfectament, amb una flexibilitat prodigiosa, amb un desbordant *stock* de braços a preus ben mòdics. Són les empreses i els empresaris els que no funcionen. I tampoc alguns catedràtics.

«Mad Professor Blyth», de The Hollies